

לעוור, **לקמצא** — לשלופינהו לקרניה, ומתוך כך יתעוור. כי בלא הקרנים הוא אינו רואה.

מאי טעמא האי תימרא דתרנגולתא **מדלי לעילא**, העפעף התחתון עולה על העליון כשעוצמת עיניה, לעומת שאר הבריות שהעליון שוכב על התחתון?

משום **דיירי אדפי**, כשהולכת לישון עולה למקום גבוה על הקרשים והקורות. **ואי עייל קטרא** אם יכנס עשן בעיניה [שהעשן עולה למעלה] **מתעוורא**.

דשא, שפירושו דלת, מה הוא מקורה של מילה זו? — **דרך שם** שדרך הדלת מגיעים לשם.

דרגא סולם — **דרך גג** דרכו מגיעים לגג.

מתכוליתא, מאכל שעשוי לטיבול — אומרים עליו "**מתי תכלה דא**". לכשיכלה, מה נאכל?

פירוש אחר, לפי שאינו נאכל אלא מעט מעט הוא נשמר לזמן ארוך ואנשים אומרים: מתי תכלה?

ביתא — **בא ואיתיב**, אשב בה. שהדרך לישב בבית.

ביקתא — **בי עקתא**, בית שהוא צר וקטן.

כופתא מכתשת, [פירוש אחר, מדה שמוודין בה חטים. פירוש אחר, בול עץ עשוי לשיבה] — **כוף ותיב**. כפוף אותו ושב עליו.

לבני, לבנים — **לבני בני**. על ידי בנין הלבנים — הבית מתקיים לדורות.

הוציא גדר קוצים או לולבים — **חציצה**, שאינה בר קיימא, אלא רק חציצה בעלמא.

חצבא כד חרש — **שחוצב מים מן הנהר**.

כוחה כלי חרס קטן — **כוחה**, כלומר כלי מועט כמו זה ביכולתך למלאותו מיינך ולתתו לי במתנה.

שוטיתא, בד הדס — **שטותא**. שרוקדים בו לפני הכלה והמרקד נראה כשוטה.

משיכלא, ספל גדול שרבים רוחצים ידיהם ורגליהם ממנו — **מאשי כולה** רוחץ את כולם.

משכילתא, ספל קטן ונאה — **משיא כלתא** מיוחד לחשובים, כמו כלה שהיא חשובה, לרוחץ ממנו.

אסיתא הכלי שכותשין בתוכו — **חסירתא**, שחסירה וחקוקה בפנים.

בוכנא העלי שכותשין בו — **בוא ואכנה**.

לבושה חלוק עליון — **לא בושא**, מונע בושא, שמכסה כל החלוקים התחתונים הקרועים.

גלימא — **שנעשה בו כגלב**, כמי שאין לו חיתוך איברים, מחמת אורך ורוחב הגלימא.

גולתא בגד נאה — **גלי ואיתיב**. כשהוא יושב מגלה את עצמו שלא ישב עליו ויתכלכלך ויקרע.

פוריא מטה — **שפרין ורביץ עליה**.

בור זינקא בור שאין בו מים — **בור זה נקי ממים**.